

Sygn. akt V Kz 102/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Damian Krakowiak

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Dzika

po rozpoznaniu w sprawie **K. K.**

oskarżonego o czyn z art. 217 § 1 k.k.

z oskarżenia prywatnego R. J.

z zażalenia oskarżyciela prywatnego

na zarządzenie sędziego Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 12 stycznia 2022 roku

w przedmiocie uznania za bezskuteczny prywatnego aktu oskarżenia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 3 k.p.k.

postanawia

uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Skierniewicach do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem sędziego Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 12 stycznia 2022 roku uznano za bezskuteczny prywatny akt oskarżenia wniesiony przez R. J., ze względu na niedopełnienie w terminie warunków formalnych w postaci dokonania zryczałtowanej opłaty w kwocie 300 złotych oraz podania miejsca i daty urodzenia oskarżonego K. K..

Na powyższe zażalenie złożył oskarżyciel prywatny, podając w istocie takie same okoliczności, jakie podał w pierwszym piśmie zatytułowanym „Zawiadomienie o nienaruszalności cielesnej”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne i skutkowało uchycieniem zarządzenia.

Przy wydawaniu zaskarżonego zarządzenia powołano się na brak uiszczenia przez oskarżyciela prywatnego zryczałtowanych kosztów postępowania. Jednakże w piśmie stanowiącym prywatny akt oskarżenia R. J. wniósł o zwolnienie go od „opłaty fiskalnej”, co wprost należy rozumieć jako żądanie zwolnienia go zryczałtowanych wydatków. Wniosek ten nie został rozpoznany.

Uznanie za bezskuteczny aktu oskarżenia przez Sąd z tytułu braku uiszczenia opłaty zryczałtowanej jawi się jako przedwczesne.

Niezależnie od powyższego, wskazać należy, iż brak danych żądanych przez sędziego, jak data i miejsce urodzenia oskarżonego, nie mogą stanowić podstawy do uznania prywatnego aktu oskarżenia za bezskuteczny, albowiem zgodnie z art. 487 k.p.k. akt oskarżenia może ograniczyć się do oznaczenia osoby oskarżonego, zarzucanego mu czynu oraz wskazania dowodów, na których opiera się oskarżenie. Wzywanie oskarżyciela prywatnego (art. 120 k.p.k.) do wskazania innych elementów skargi niż określone w art. 487 k.p.k. (na przykład do podania kwalifikacji prawnej zarzucanego czynu, do podania miejsca pobytu oskarżonego), narusza gwarantowaną przez Państwo dostępność do wymiaru sprawiedliwości (post. SO w Tarnowie z dnia 2 sierpnia 2005 roku, sygn. II Kz 157/05). Pogląd ten zyskał akceptację przedstawicieli piśmiennictwa (K. Eichstaedt, Postępowania szczególne w polskim prawie karnym, Warszawa 2010, s. 108).

W konsekwencji skarżone zarządzenie nie mogło się ostać.